

BIULETYN

OBSERWATORIUM INTEGRACJI SPOŁECZNEJ
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

nr 2/2012

WOJEWÓDZTWO
ŚWIĘTOKRZYSKIE

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

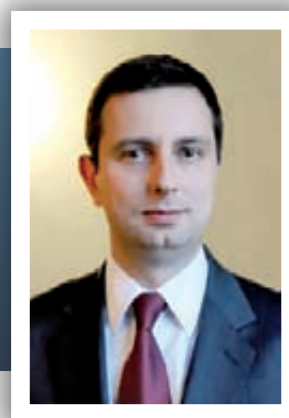

Obserwatorium Integracji Społecznej powstało w ramach projektu „Koordynacja na rzecz aktywnej integracji” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

Stanowisko Ministra Pracy i Polityki Społecznej dotyczące podejmowanych działań wobec problemu starzenia się społeczeństwa

Starzenie się społeczeństwa należy do wiodących problemów współczesnego świata, w tym również Polski. Ten proces demograficzny pociąga za sobą konieczność wzmocnionych działań w obszarze polityki społecznej.

*Władysław Kosiniak - Kamysz
Minister Pracy i Polityki Społecznej*

Polska obecnie nie należy do państw o najwyższym wskaźniku starości demograficznej. Polska staje się krajem „starzejącym się” i w okresie najbliższych 20 lat znajdzie się w czołówce państw europejskich o najwyższym współczynniku osób starszych – co jest konsekwencją wydłużania się średniego trwania życia, przy jednoczesnym malejącym współczynniku płodności. Rozpoczyna się również proces pogłębiania się nierównowagi pomiędzy tymi, którzy wchodzić na rynek pracy, a tymi którzy od niego odchodzą po osiągnięciu wieku emerytalnego. Bez zmian systemowych, zmniejszający się potencjał osób czynnych zawodowo, będzie negatywnie wpływał na dynamikę rozwoju gospodarczego. Warto więc na starzenie się i potencjał osób starszych patrzeć przez optykę większej i dłuższej aktywności.

Polska do tej pory nie wyodrębniła systemu działań na rzecz osób starszych. Osoby starsze korzystają z ogólnych rozwiązań prawnych, mając analogiczne uprawnienia do świadczeń tak jak inne grupy społeczne.

Cechą charakterystyczną współczesnej starości w Polsce jest, między innymi:

- rosnąca gotowość osób osiągniętych wiek emerytalny do przejmowania nowych wzorców,
- wzrastające zróżnicowanie kategorii wiekowych osób starszych,
- wzrost poczucia podmiotowości osób starszych w polityce społecznej,
- rosnąca świadomość swoich praw.

Dotychczas realizowana polityka państwa nastawiona była na zapewnienie osobom starszym dochodów (emerytury i renty, w pewnym stopniu pomoc społeczna) i opieki zdrowotnej oraz wspieranie lub zastępowanie, choć w ograniczonym zakresie, rodziny w jej funkcjach opiekuńczych. Zmiany liczebności i struktury grup osób starszych (wykształcenie, aspiracje społeczne, ekonomiczne, kulturalne, stan zdrowia), różnicowanie aktywności życiowej i zawodowej oraz, z drugiej strony, malejące możliwości rodziny zapewnienia pomocy i oparcia, zwiększają potrzebę nowego podejścia do problemów osób starszych.

Rośnie presja finansowa na system emerytalny, nie tylko ze względu na rosnącą liczbę świadczeniobiorców. Świadczenia nie służą jedynie zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych, ale w coraz większym stopniu w związku ze zmianami stylu życia, aspiracji, powinny umożliwić czynny udział w życiu społecznym, kulturalnym, korzystanie z edukacji, oferty wypoczynku. Rośnie zapotrzebowanie na usługi zaspokajające potrzeby osób starszych w sferze ochrony zdrowia oraz pomocy w czynnościach życia codziennego. Problemem, z jakim trzeba się będzie zmierzyć, to pomoc osobom starszym w odnalezieniu się w świecie gwałtownego postępu technologicznego. Wreszcie, trzeba przygotować ludzi młodych do starości własnej, rodziców, jak i ugruntować, nie tylko deklarowany szacunek dla starości.

Dlatego, działania wobec osób starszych powinny skupiać się głównie na:

wspieraniu samodzielności i autonomii osób starszych – gdzie własne dochody (świadczenie emerytalne, rentowe) plus ewentualne wsparcie z pomocy społecznych umożliwiać powinno samodzielne prowadzenie gospodarstwa domowego,

integracji osób starszych ze społeczeństwem – utrzymywanie więzi społecznej, zarówno wewnątrz tej grupy osób, jak i pozostałą częścią społeczeństwa – poprzez organizowanie placówek dziennego pobytu, różnego rodzaju klubów, ośrodków, uniwersytetów trzeciego wieku, etc.,

opiece nad osobami wymagającymi wsparcia zarówno w miejscu zamieszkania przy pomocy usług opiekuńczych jak i w placówkach całodobowego wsparcia jakimi są domy pomocy społecznej,

skupianiu uwagi na profilaktyce zdrowotnej, zapewniającej coraz większą sprawność w zaawansowanej starości, a tym samym umożliwienie bycia aktywnym, uznania starszego pokolenia za wartościową część zasobów społecznych, wspieranie/budowanie solidarności międzypokoleniowej.

Aktywna polityka społeczna, to szczególnie zmiana postaw osób starszych, ale także wobec osób starszych, które zagrożone są wykluczeniem społecznym z powodu niesamodzielności, to zwiększenie roli instrumentarium prawnno-ekonomicznego w tworzeniu warunków do aktywnego funkcjonowania osób starszych w środowisku rodzinnym i społecznym, w tym poprawa dostępności i jakości wsparcia udzielanego osobom starszym.

Starzejące się społeczeństwo stawia przed władzami publicznymi i podmiotami społeczeństwa obywatelskiego nowe wyzwania. Zmienia się polityka wobec osób, które ukończyły pięćdziesiąty rok życia, koncentruje się ona na tworzeniu warunków do aktywnego funkcjonowania tej grupy w społeczeństwie i pełnienia różnych ról społecznych, a także zachowania sprawności i aktywności po sześćdziesiątym czy siedemdziesiątym roku życia. Od 2008 roku realizowany jest przyjęty przez Rząd Program „Solidarność Pokoleń. Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50 +”, stanowiący pakiet działań rządowych i samorządowych obejmujący szerokie spektrum inicjatyw, które kładą szczególny nacisk na poprawę aktywności zawodowej osób w wieku 50 + (w części, także osób 45+). Celem strategicznym Programu jest osiągnięcie do 2020 r. wskaźnika zatrudnienia osób w wieku 55-64 lata, na poziomie 50 %. Wymaga to realizacji działań w takich obszarach jak:

- Poprawa równowagi w systemie zachęt finansowych do zatrudniania osób po 50 – tym roku życia i wydłużania okresu pracy przez te osoby.
- Przeciwdziałanie dyskryminacji ze względu na wiek,
- Pomoc osobom niepełnosprawnym, w szczególności powyżej 50 roku życia.
- Promocja szkoleń w celu poprawy zatrudnialności i produktywności pracowników po 45 roku życia.
- Poprawa atrakcyjności i warunków pracy.
- Promowania aktywnego starzenia się.
- Promowanie równouprawnienia płci.

- Okres realizacji Programu przewidziany został na lata 2008-2020.

Aby zwiększyć aktywność i samodzielność osób starszych konieczne jest podkreślanie ich podmiotowości, bez której trudno sobie wyobrazić znaczące sukcesy w realizacji programów mających na celu pełniejszą integrację osób starszych. Działania wielu podmiotów polityki społecznej, w tym pomocy społecznej wychodzą naprzeciw tym potrzebom, jednak w stosunku do rosnącej liczby tych osób są one niewystarczające i należy je intensyfikować i koordynować z działaniami innych służb i partnerów społecznych. Na czoło tych działań wysuwa się potrzeba rozwijania szerokiego wachlarza usług opiekuńczych, głównie wobec osób starszych, samotnych i nieporadnych w codziennym życiu, które nie mogą liczyć na wsparcie udzielane przez naturalne ogniwa oparcia społecznego, w tym między innymi przez rodziny.

Działania na rzecz osób starszych realizowane przez podmioty należące do sektora pozarządowego, są dofinansowywane w ramach Funduszu Inicjatyw Obywatelskich. FIO jest instrumentem wdrażania Strategii Wspierania Rozwoju Społeczeństwa Obywatelskiego na lata 2005-2015, proponującym całościową formułę wsparcia organizacji pozarządowych w procesie budowy społeczeństwa obywatelskiego. Celem głównym Funduszu jest zwiększanie udziału organizacji pozarządowych oraz podmiotów kościelnych i związków wyznaniowych prowadzących działalność pożytku publicznego w realizacji zadań publicznych, w ramach kształtowanej i prowadzonej na zasadach partnerstwa i pomocniczości polityki publicznej.

Z FIO współfinansowane są działania dotyczące aktywności, świadomości obywateli, aktywnych wspólnot lokalnych, wzmocnienia potencjału ludzkiego i instytucjonalnego organizacji pozarządowych, włączania w działania beneficjentów i łączenia aktywności ekonomicznej z aktywnością społeczną.

Wielkość środków pochodzących z budżetu państwa, zaangażowanych w realizację FIO na lata 2009-2013 wynosi co najmniej 60 mln zł rocznie.

W działaniach na rzecz osób starszych, w latach 2008-2011 priorytetowe znaczenie nadano aktywizacji seniorów i integracji międzypokoleniowej (rozwijanie form uczestnictwa seniorów, wzmocniających podmiotowość w środowisku lokalnym, rozwój solidarności międzypokoleniowej, działania integrujące seniorów i młodych, wykorzystujące różne potencjały tych dwóch grup społecznych).

Obecnie wiele ofert adresowanych do osób starszych realizowanych jest w ramach działań pomocy społecznej. Osoby starsze mają zagwarantowane prawo do świadczenia pieniężnego (zasiłku stałego) jeżeli ich dochód jest niższy niż kryterium dochodowe uprawniające do świadczeń pomocy społecznej. Mają również prawo do świadczeń opiekuńczych, między innymi:

- Usług opiekuńczych i specjalistycznych usług opiekuńczych świadczonych w miejscu zamieszkania osoby.
- Całodobowych usług świadczonych w rodzinnych domach pomocy.
- Dziennych usług świadczonych w ośrodkach wsparcia.

- Całodobowych usług realizowanych w domach pomocy społecznej.

Niestety, poważną barierą w rozwoju tych form jest brak wystarczających źródeł finansowania. Wprawdzie zadania te należą do zadań własnych samorządu terytorialnego, ale nie wszystkie samorządy dysponują wystarczającymi środkami finansowymi by zaspokoić na zadowalającym poziomie potrzeby swoich mieszkańców w tym zakresie. Bywa, że władze tych samorządów nie mają woli ich rozwijania ze względu na skutki finansowe. Dlatego zbudowanie samodzielnego systemu z niezależnym źródłem finansowania jest nieodzownym krokiem jaki musi zostać poczyniony w najbliższym okresie, jeśli Polska chce w sposób odpowiedzialny podejść do problemu starzenia się społeczeństwa ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Istotą działań pomocy społecznej jest takie wsparcie, aby osoby starsze mogły samodzielnie funkcjonować w środowisku, mając równocześnie zapewnioną możliwość zaspokojenia podstawowych potrzeb, aktywność społeczną, realizację ról społecznych. Jest to wyzwanie dla pomocy społecznej na najbliższe lata, aby w praktyce w miejscu zamieszkania osoba starsza znalazła dla siebie odpowiednią ofertę zarówno po stronie aktywności własnej (wolontariat) jak i wsparcia na rzecz własnych potrzeb w przypadku utraty mobilności.

Obchody Europejskiego Roku Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej 2012, pozwolą na skumulowanie planowania i organizacji wydarzeń i inicjatyw na rzecz promowania aktywności zawodowej i społecznej osób starszych.

Europejski Rok Aktywności Osób Starszych i Solidarności Międzypokoleniowej 2012 skupiać się będzie wokół działań w trzech sferach:

- Aktywność zawodowa.
- Aktywność w życiu społecznym.
- Zdrowe starzenie się.

W organizowanych wydarzeniach i inicjatywach podejmowane będą wieloaspektowe działania, które sprzyjać mają aktywności osób starszych (od instrumentów rynku pracy poprzez system opieki zdrowotnej i pomocy społecznej, do aktywności edukacyjnej i kulturalnej). Aby zapewnić upowszechnianie działań na rzecz osób starszych w tych obszarach została podjęta współpraca międzyresortowa, w którą włączyły się organizacje pozarządowe.

Wprawdzie kraje członkowskie nie otrzymały dodatkowych środków na obchody ER 2012, jednak Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej podjęło intensywną współpracę z innymi instytucjami centralnymi, tak, aby zapewnić odpowiedni udział w tych wydarzeniach i inicjatywach organizacji zaangażowanych w działania na rzecz aktywności osób starszych.

W dniu 8 lutego 2012 r., odbyła się konferencja „ZAANGAŻUJ SIĘ!”, w której uczestniczyło około 140 przedstawicieli administracji, organizacji pozarządowych oraz pracodawców. W konferencji wzięli udział przedstawiciele mediów, wspierających promowanie idei aktywnego starzenia się oraz

współpracy międzypokoleniowej wśród szerokiego grona odbiorców w różnym wieku. Założeniem Roku jest bowiem nie tylko upowszechnianie zalet angażowania się zawodowo i społecznie osób starszych, ale również sprzyjanie tworzeniu się nowego podejścia do dużej aktywności zawodowej i społecznej wśród młodych oraz zmiana negatywnego stereotypu nt. osób starszych.

W pierwszym tygodniu marca Ministerstwo zorganizowało wspólnie z Kancelarią Prezydenta Międzynarodową Konferencję pt. „Zwiększenie aktywności osób starszych oraz solidarność międzypokoleniowa – podejście zintegrowane. Wyzwania dla Polski” w czasie której grono wybitnych ekspertów dyskutowało o wieloaspektowym problemie starzenia się polskiego społeczeństwa i wyzwaniach jakie stoją przed Polską.

Informacje o wydarzeniach związanych z obchodami ER są publikowane na stronie ER 2012 (<http://analizy.mpips.gov.pl/indeks.php/er2012.html>). Ze względu na niedawną inaugurację Roku w Polsce systematycznie MPiPS włącza się w działania, które podejmują obszar tematyczny Roku – jako współorganizator lub instytucja wspierająca tak, aby zapewnić możliwie wieloaspektowe podejście do wyzwania, jakim jest poprawa w zakresie aktywności osób Starszych.

Informując o działaniach podejmowanych przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej w ramach obchodów Europejskiego Roku Aktywności Osób starszych i Solidarności Międzypokoleniowej 2012 wyrażam przekonanie, iż z równym zaangażowaniem w działania te włączą się także samorządy terytorialne.

Konsolidacja i zintensyfikowanie działań na rzecz osób starszych jest nieodzowne i jest podyktowane nie tylko zmianami demograficznymi, ale również determinacją w przeciwstawianiu się pewnym naturalnym procesom nieodłącznie związanym ze starzeniem się człowieka.

*MINISTER PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
Władysław Kosiniak-Kamysz*

Rządowy Program na rzecz Aktywności Osób Starszych na lata 2012 - 2013

Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w dniu 5 września 2012 roku zorganizował spotkanie informacyjne, dotyczące konkursu Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej dla organizacji i instytucji działających w obszarze aktywności osób starszych, w ramach Rządowego Programu na rzecz Aktywności Osób Starszych na lata 2012-2013. Spotkanie prowadzone było przez przedstawiciela Departamentu Analiz Ekonomicznych i Prognoz MPiPS. Rządowy Program na rzecz Aktywności Społecznej Osób Starszych na lata 2012-2013 został przyjęty przez Radę Ministrów w sierpniu 2012 roku. Inspiracją do jego stworzenia była publiczna identyfikacja problemów osób starszych, wynikająca z pogłębionej analizy dotyczącej procesów społecznych i demograficznych.

Celem głównym Programu jest poprawa jakości i poziomu życia osób starszych do godnego starzenia się poprzez aktywność społeczną. Program ma przyczynić się do pełniejszego korzystania z potencjału społeczno – zawodowego osób starszych, aby mogły one pełnić różne role społeczne w życiu publicznym.

W ramach Rządowego Programu na rzecz Aktywności Społecznej na lata 2012 – 2013 został ogłoszony konkurs otwarty.

Podmiotami uprawnionymi do korzystania ze środków finansowych przeznaczonych na realizację Programu są:

- Organizacje pozarządowe, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o *działalności pożytku publicznego i wolontariacie*;
- Podmioty określone w art.3 ust 3. Ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o *działalności pożytku publicznego i wolontariacie*, w tym:
 - Osoby prawne i jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w RP;
 - Spółdzielnie socjalne, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych;
 - Stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego;
 - Spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz kluby sportowe będące spółkami działającymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o *sporcie*

Na zdjęciu: Uczestnicy spotkania informacyjnego.

PARTNERSTWO:

Jednostkom organizacyjnym, które nie mogą brać udziału w otwartym konkursie ofert w ramach Programu, możliwość korzystania z dotacji w pośredni sposób stwarza partnerstwo. Dotyczy jednostek samorządu terytorialnego, uczelni i innych podmiotów, przede wszystkim publicznych. Partnerstwo nie może dotyczyć spółek prawa handlowego.

FINANSOWANIE PROGRAMU:

Koszt Programu na lata 2012 – 2013 wyniesie 60 mln. zł. Finansowany będzie ze środków budżetu państwa.

Społeczna odpowiedzialność biznesu

Idea odpowiedzialności wiąże się z doświadczeniami I Wojny Światowej. Od tamtego czasu pojęcie odpowiedzialności zaczyna zastępować będące wcześniej w użyciu pojęcie obowiązku.

Jak zauważają filozofowie, radykalnie zmieniająca się rzeczywistość społeczna wymusza na refleksji filozoficznej zmianę *ethosu*, tak by pozwolił on nie tylko lepiej tę rzeczywistość zrozumieć, ale również lepiej odpowiedzieć na nowe problemy przez nią zrodzone. Odgrywające jeszcze w XIX wieku znaczną rolę pojęcie obowiązku okazało się w nowym stuleciu niewystarczające, głównie ze względu na nieprzystawalność do rodzącego się ducha demokracji. Wobec coraz silniej doświadczanej wolności jednostki pojęcie obowiązku ujawniło ostatecznie swą słabość. Dlatego też w wieku XX zostało zastąpione *ethosem* odpowiedzialności. *Ethos* odpowiedzialności znacznie lepiej odpowiadał rozszerzającej się idei wolności niż *ethos* obowiązku.

U fundamentów odpowiedzialności w sensie uniwersalnym odnajdujemy ideę ludzkich warunków życia i ideę świata godnego człowieka. Idee te pozwalają odróżniać pozytywne skutki ludzkich działań od skutków negatywnych oraz pozwalają każdorazowo zakreślić obszar ponoszonej odpowiedzialności. Odpowiedzialność nie powstaje w wyniku opisu aktualnej sytuacji podmiotów, ani całkowicie niezależnej od niej w przestrzeni czysto teoretycznej, ale wyłania się z rozumu angażującego w odpowiadanie na to, co jawi się jako pytanie ze strony świata i tym samym będąc, ludzką odpowiedzią, posiada „pewną wyższą moc wiążącą dla całego wspólnego i wzajemnego zachowania się wchodzących tu w rachubę ludzi”.

Jak twierdzi Milton Friedman (amerykański ekonomista, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie ekonomii), jednym celem działalności przedsiębiorstwa jest zysk, ewentualnie, pragnienie akcjonariuszy co do uzyskania jak największej dywidendy zgodnie z prawem oraz obyczajami moralnymi. Nie całkiem jednak wiadomo, co oznacza dla Friedmana zgodność z obyczajami i kto ma ją ustalić.

Obyczaje moralne od odpowiedzialności społecznej różni aktywne zaangażowanie w poprawę warunków życia społecznego. Przyjmując tezę o zgodności z obyczajami przedsiębiorca zobowiązany jest jedynie do nieczynienia zła, tj. nieczynienia tego, co w danej sytuacji jest uznane przez większość za zło. Pozostaje jednakże nierozstrzygniętą kwestią, co jest złem? Czy pozbawienie robotnika pracy jest złem, czy nie? Z perspektywy prawa najczęściej nie, ale z perspektywy warunków życia robotnika i jego rodziny tak. Przyjmując ideę odpowiedzialności firmy docieramy natomiast do pozytywnej odpowiedzialności za czynienie dobra.

Należy również zauważyć, iż unikanie zła i czynienie dobra nie zawsze są tak wyraźnie przeciwstawne, jak wydaje się

sądzić Friedman, ponieważ „podejmowanie działań mających przeciwdziałać bezrobociu, dyskryminacji i zanieczyszczeniu środowiska to na pewno czynienie dobra, ale jest to także, i to w sposób nader oczywisty, likwidowanie pewnego zła społecznego”.

Przeciwnicy społecznej odpowiedzialności jednostronnie uznają, iż przyjęcie społecznej perspektywy zawsze kosztuje, ale – jak zauważają jej zwolennicy – społeczną odpowiedzialność określa nie wykluczenie zysku, ale wykluczenie go jako jedynego pozytywu. Wydaje się, iż myślący podobnie jak Milton Friedman nie odróżniają wyniku od motywu.

Korporacja posiadająca osobowość prawną nie może mieć zobowiązań moralnych, przynajmniej nie w taki sposób jak osoby fizyczne, nie jest bowiem podmiotem moralnym (nie ma sumienia) – sądzą przeciwnicy odpowiedzialności, ale jako czyniąca dobro i zło nie może tak całkowicie uciec od ponoszenia odpowiedzialności moralnej za swe czyny – oponują jej zwolennicy.

Nie da się oddzielić odpowiedzialności za własne działania i odpowiedzialności za świat. Na tym zjednoczeniu – jak sądzą filozofowie – polega właściwa istota odpowiedzialności. Tam gdzie spotyka się nieodpowiednie warunki życia, bądź tam, gdzie dochodzi do zaprzeczenia godności życia człowieka, tam trzeba temu zaradzić. Człowiek bowiem – jak zauważa filozof – odnajduje siebie, innych, świat jako coś powierzonego jego pieczy.

Skoro to zadanie przerasta wielokrotnie indywidualne możliwości osoby, zatem tylko w perspektywie odpowiedzialności uniwersalnej można je podjąć. Pierwszy krok polega na określeniu przedmiotu zadania i odpowiadających mu kompetencji. Nikt nie oczekuje od przedsiębiorstwa, aby leczyło swych pracowników, jednakże stworzenie odpowiednich (czytaj: bezpiecznych) warunków pracy wydaje się podstawowym krokiem w kierunku realizacji zadania współodpowiedzialności za świat. Zakres odpowiedzialności nie jest raz na zawsze ustalony, zależy od zmieniających się warunków, od możliwości, jakimi dysponują podmioty zespołowe oraz od oczekiwań społecznych. Jest zatem zawsze wypadkową co najmniej trzech czynników, wspierających się notabene na historycznie ufundowanej moralnej idei ludzkich warunków życia i świata godnego człowieka. Tym, co modyfikuje i scala te wszystkie elementy, zdaje się być maksyma zalecająca *żyć lepiej*, stanowiąca drogowskaz dla ludzkich działań. Ale *żyć lepiej* nie oznacza tylko lepiej w sensie materialnym, *żyć lepiej* oznacza także zachować ludzką godność. Sformułowanie *żyć dobrze* w perspektywie egzystencjonalnej, a nie w czysto

materialnym znaczeniu przysłówka „dobrze”, znakomicie odaje istotę tej maksymy, będąc jednocześnie odpowiedzią na najważniejsze pytanie stawiane przez człowieka, jakim jest pytanie: jak żyć?, czyli pytanie o jakość naszego życia. Jeśli współczesna gospodarka, podobnie jak nauka i technika, jest w stanie zmienić warunki życia człowieka, to niewątpliwie jako całość ponosi za nie odpowiedzialność, nawet jeżeli nie chce jej na siebie przyjąć. Kwestia świadomego przyjęcia tej odpowiedzialności jest jeszcze przed nami, bowiem wymaga to nie tylko wyróżnienia właściwych podmiotów działania, ale zakresienia obszarów przedmiotowych wyrażonych w normach i kompetencjach.

Dobrym przykładem wszczęcia takiej procedury – przechodzenie od obarczania odpowiedzialnością podmiotów gospodarczych do przyjmowania coraz bardziej świadomie odpowiedzialności – jest kwestia ochrony środowiska. Przy próbach znalezienia rozwiązania należy uwzględnić trzy czynniki kształtujące poziom odpowiedzialności, takie jak: aktualne warunki zewnątrz, możliwości poszczególnych podmiotów oraz oczekiwania społeczne. Te ostatnie wywierają silną presję na szybsze oraz lepsze rozwiązywanie problemu, w efekcie czego dochodzi do sformułowania odpowiednich norm oraz ostatecznego podziału kompetencji między poszczególne podmioty.

Dzięki wszczęciu tej społecznej procedury nikt dzisiaj nie powie, że firmy nie są odpowiedzialne za działania przyczyniające się do zniszczenia środowiska naturalnego. Poziom odpowiedzialności restrykcyjnej został wyraźnie określony poprzez zapis prawny, natomiast kwestią nadal otwartą pozostaje nie tyle odpowiedzialność pozytywna, bowiem i co do tej istnieje już pewien konsensus, ale ustalenie poziomu odpowiedzialności społecznej poszczególnych podmiotów.

Wydaje się, iż pierwszym krokiem ku wyznaczeniu pozytywnej odpowiedzialności społecznej biznesu jest zaproponowanie koncepcji *stakeholders*, która spełnia rolę zwrócenia uwagi na problem, czyli pozwala uświadomić ogółowi (w tym również przedsiębiorcom) zaistnienie problemu oraz jego rangę. Samo słowo *stakeholder* „oznacza kogoś, kto zaangażował jakąś stawkę w przedsiębiorstwo lub ma do niego jakieś prawo, przy czym zarówno stawka i prawo rozumiane są szeroko, nie tylko jako stawka wyrażająca się finansowo czy prawo ujęte w kodeksach”. Otóż rzeczywistość i najbardziej fundamentalną stawką, będącą u podłoża każdego innego rodzaju stawki, jest życie ludzkie, jego jakość, a zatem warunki życia, świat godny człowieka. Nie bez powodu termin *stakeholders* tłumaczy się jako: grupy żywotnie zainteresowane działalnością przedsiębiorstwa. Bardzo wyraźnie widać to w perspektywie trzech grup interesariuszy: pracowników, klientów i wspólnot lokalnych. Pozostaje to mniej wyraźne, kiedy myślimy o dostawcach i konkurencji, chociaż jeśli uznać, że za każdą z tych grup kryją się konkretne jednostki, to i w tym wypadku można powiedzieć, że stawką jest jakość życia. Wyjątkowość pozycji akcjonariuszy – jak zwracają uwagę przeciwnicy koncepcji interesariuszy (zrównującej w pewnym sensie wszystkie grupy) upatruje się w tym, „że tylko oni podejmują ryzyko związane z prowadzeniem firmy jako całości, podczas gdy dostawcy, klienci, pracownicy itp. Są chronieni przez kontrakty

i inne zabezpieczenia, które są cyklicznie odnawiane. Przy zawartej w tym argumentacie interpretacji ryzyko podejmowane jest bardzo wąsko, jako ryzyko finansowe. W perspektywie egzystencjonalnej ryzyko dotyczyć będzie także jakości życia, a zatem znaczenie większym ryzykiem obarczeni będą pracownicy oraz klienci. Jedni i drudzy w skrajnych przypadkach ryzykować będą całym swym życiem – to po pierwsze. Po drugie należałoby zastanowić się nad rzeczywistym poziomem ochrony tych grup interesariuszy, jaki stanowią kontrakty czy inne zabezpieczenia cyklicznie odnawialne. Bezspornym jest, że poziom zabezpieczeń jest nieustannie podnoszony, ale to w równej mierze dotyczy klientów, co i akcjonariuszy. Nadal nie rozstrzygniętym pozostaje kwestia: jakim zabezpieczeniem dysponują dzisiaj polscy bezrobotni czy: jakie zabezpieczenia mają zwalniani grupowo pracownicy w krajach rozwijających się?

Nie podejmując się w tym miejscu zdefiniowania odpowiedzialności społecznej, można jako pozytywny przykład odpowiedzialności przywołać misję firmy Siemens:

Chcemy być integralną częścią gospodarki narodowej i mieć mocne poczucie odpowiedzialności wobec społeczeństwa i środowiska

Prof. UEK dr hab. Janina Filek

Katedra Filozofii

Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie

Co wynika z oceny zasobów pomocy społecznej?

Za nami realizacja oceny zasobów pomocy społecznej według nowych zasad w naszym regionie. Zadanie realizowane było zgodnie z ustawowymi zapisami przez Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej - Zespół Obserwatorium Integracji Społecznej. Zwieńczenie prac to przyjęcie przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego w dniu 26 czerwca 2012 r. Uchwały NR XXI/362/12 przyjmującej raport z oceny zasobów pomocy społecznej za 2011 r. i przekazanie do wojewody.

Za nami realizacja oceny zasobów pomocy społecznej według nowych zasad w naszym regionie. Zadanie realizowane było zgodnie z ustawowymi zapisami przez Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej - Zespół Obserwatorium Integracji Społecznej. Zwieńczenie prac to przyjęcie przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego w dniu 26 czerwca 2012 r. Uchwały NR XXI/362/12 przyjmującej raport z oceny zasobów pomocy społecznej za 2011 r. i przekazanie do wojewody.

Realizacja tego zadania znacznie różniła się od opracowywanego w poprzednich latach bilansu potrzeb pomocy społecznej, a prawidłowe wykonanie oceny wymagało pozyskiwania wielu niezbędnych danych na wszystkich szczeblach samorządu z różnych instytucji. Dane gromadzone były odpowiednio przez ośrodki pomocy społecznej w gminach oraz powiatowe centra pomocy rodzinie w powiatach. Dla ujednoczenia oceny zasobów pomocy społecznej, Instytut Rozwoju Służb Społecznych opracował jednolite narzędzie mające formę formularzy elektronicznych, które umiejscowione zostały w zasobach Statystycznej Aplikacji Centralnej. Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej po otrzymaniu danych ze wszystkich gmin oraz powiatów opracował regionalny raport z oceny zasobów pomocy społecznej.

Dzięki zaangażowaniu pracowników ośrodków pomocy społecznej oraz powiatowych centrów pomocy rodzinie możliwe było oszacowanie zasobów infrastrukturalnych, finansowych i kadrowych obszaru pomocy społecznej oraz dokonanie analizy uwzględniającej kontekst społeczno - demograficzny poszczególnych gmin i powiatów, jak i całego województwa. Niezwykle cenne były uwagi przekazywane przez osoby realizujące ocenę, dotyczące zawartości merytorycznej oraz funkcjonalności narzędzia. Wszelkie uwagi przekazane zostały autorom narzędzia. Już dziś wiemy, iż w kolejnym roku, na podstawie uwag zgłaszanych przy pierwszej edycji realizacji oceny zasobów pomocy społecznej, dokonane zostaną zmiany mające przyczynić się do podniesienia poziomu jakości opracowywanych raportów. Pragniemy podkreślić, iż jakość przekazywanych przez Państwa danych wpływa na obraz całego obszaru pomocy społecznej w województwie, dlatego tak ważnym jest, aby osoby odpowiedzialne za ocenę zasobów pomocy społecznej na poziomie gmin i powiatów wnikliwie analizowały dane przesyłane do Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej.

Na podstawie zgromadzonych informacji przedstawiamy wyniki oceny zasobów pomocy społecznej

Sytuacja społeczno - demograficzna

Według stanu na dzień 1 stycznia 2012 roku województwo świętokrzyskie zamieszkiwało 1 289 tysięcy osób. Liczba ludności województwa świętokrzyskiego zmniejsza się co-roczenie, przy czym w większym stopniu wyludniają się miasta aniżeli tereny wiejskie. Wynika to z faktu, iż mieszkańcy województwa coraz częściej podejmują decyzje o przeprowadzce na tereny podmiejskie i wiejskie. W roku 2011 saldo migracji wewnętrznych i zagranicznych na pobyt stały ukształtowało się na poziomie minus 1,82 % (wymeldowało się 2305 osób). Saldo migracji zagranicznych uplasowało się na poziomie 0,08% co oznacza, iż nastąpił spadek liczby wyjazdów Polaków za granicę na pobyt stały. W województwie świętokrzyskim w okresie 2010-2011 liczba osób powracających z zagranicy i meldujących się na pobyt stały w regionie przekroczyła odpowiednio o 22 i 103 liczbę osób, które wymeldowały się z pobytu stałego w związku z wyjazdem za granicę kraju. Ujemny przyrost naturalny i migracje są czynnikami, które przyczyniają się do zmniejszania się liczby ludności w województwie świętokrzyskim. Prognozy ludności na najbliższe dziesięciolecie nie są optymistyczne – systematycznie spadać będzie liczba mieszkańców województwa świętokrzyskiego.

W województwie świętokrzyskim obserwujemy niekorzystne zmiany świadczące o starzeniu się społeczeństwa. Na przestrzeni lat 2005-2011 nastąpiło zmniejszenie się udziału dzieci i młodzieży w wielu 0-17 lat z 20,6% w 2005 roku do 17,8% w roku 2011. Jednocześnie zwiększył się odsetek osób w wieku poprodukcyjnym (mężczyźni w wieku 65 lat i więcej, kobiety w wieku 60 lat i więcej) – z 17% do 18,8%. Współczynnik obciążenia demograficznego w 2011 roku – czyli ilość osób w wieku nieprodukcyjnym przypadająca na 100 osób w wieku produkcyjnym w województwie świętokrzyskim wyniósł 57,3 %. Odsetek osób w wieku 65 + w stosunku do ogólnej liczby ludności województwa wyniósł 14,96 %, co oznacza, iż społeczeństwo województwa świętokrzyskiego jest uznawane przez demografów za „stare”.

Zjawisko bezrobocia

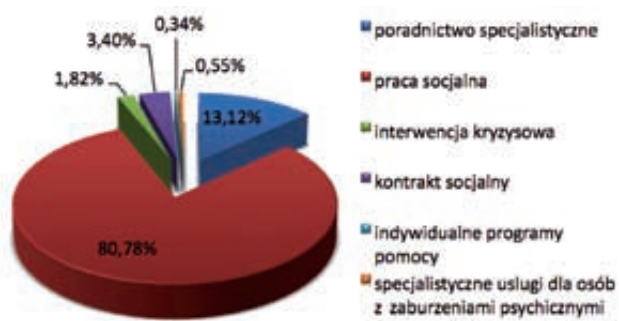
Na koniec grudnia 2011 roku zarejestrowanych było 44 440 długotrwale bezrobotnych (53,4% ogółu), tzn. pozostających w rejestrach urzędów pracy ponad 12 miesięcy w okre-

sie ostatnich 2 lat, w tym 24 700 kobiet (55,6%). Bezrobocie w 2011 roku nadal dotyczyło głównie ludzi młodych, których wiek nie przekroczył 35 lat. W końcu grudnia 2011 roku najliczniejszą grupę wśród bezrobotnych stanowiły osoby w wieku 25-34 lata (25,9 tys.), choć ich odsetek w ogólnej liczbie bezrobotnych nieznacznie zmniejszył się w odniesieniu do roku 2010. Zdecydowana większość bezrobotnych rejestrujących się w urzędach pracy to osoby o stosunkowo niskim poziomie wykształcenia. Według stanu na koniec 2011 r. blisko 50% z nich stanowiły osoby posiadające wykształcenie gimnazjalne, podstawowe, niepełne podstawowe oraz zasadnicze zawodowe, zaś 25,2% legitymowało się wykształceniem średnim zawodowym. Osoby z wyższym wykształceniem również zaczęły odczuwać problemy na rynku pracy, ich grupa na rynku pracy w roku 2011 zwiększyła się najbardziej – o 9,3%.

Na podstawie danych z oceny zasobów pomocy społecznej określony został w poszczególnych gminach współczynnik deprivacji lokalnej tj. stosunek liczby osób korzystających z pomocy społecznej (liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenie niezależnie od formy) do liczby mieszkańców poszczególnych gmin. W województwie świętokrzyskim 7,53% mieszkańców w 2011 roku korzystało z pomocy społecznej. Najwięcej osób z pomocy społecznej korzysta w gminie Łączna bo aż 25,48% mieszkańców.

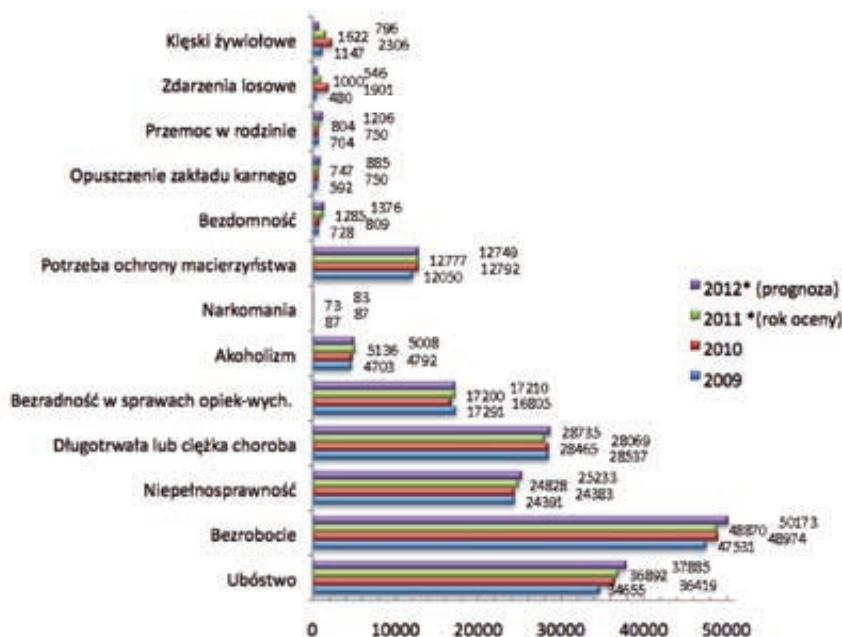
Wybrane usługi pomocy społecznej

Dominującą usługą w ramach systemu pomocy społecznej jest praca socjalna. Ponad 13% świadczonych usług pomocy społecznej stanowi poradnictwo specjalistyczne na które składają się m.in.: porady prawne, rodzinne oraz psychologiczne. Kontrakty socjalne zawierane z klientami pomocy społecznej stanowią 3,4% usług pomocy społecznej, a 1,82% usług to interwencja kryzysowa. W strukturze wybranych usług pomocy społecznej najmniejszą liczbę stanowią usługi takie jak specjalistyczne usługi dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz indywidualne programy pomocy w tym: indywidualny program wychodzenia z bezdomności oraz indywidualny program zatrudnienia socjalnego.

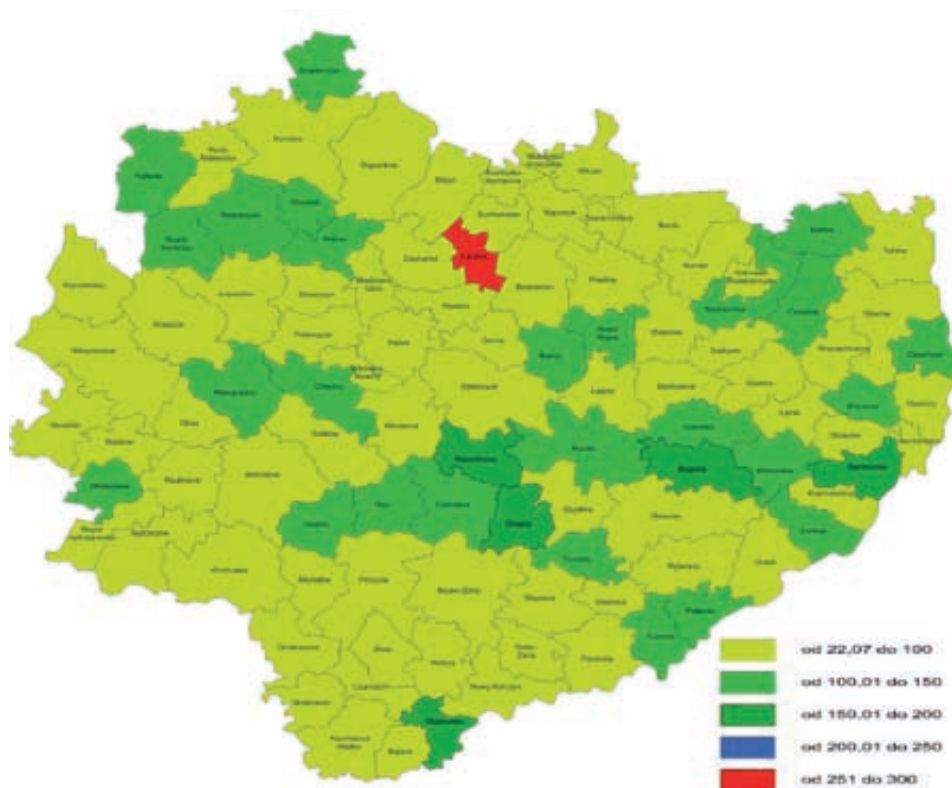
Źródło: Opracowanie własne ROPS na podstawie oceny zasobów pomocy społecznej.

Korzystający z pomocy społecznej

Źródło: Opracowanie własne ROPS na podstawie oceny zasobów pomocy społecznej

Najczęstsze powody korzystania z pomocy społecznej przez mieszkańców województwa świętokrzyskiego to: bezrobocie, ubóstwo, długotrwała i ciężka choroba.

Źródło: Opracowanie własne ROPS na podstawie oceny zasobów pomocy społecznej.

Praca socjalna stanowi przeszło 80% usług świadczonych przez system pomocy społecznej. Ośrodki pomocy społecznej prognozując liczbę rodzin oraz liczbę osób w rodzinach, wobec których świadczona będzie praca socjalna oszacowały wzrost liczby rodzin o 5,59% (42 185), a w przypadku osób w rodzinach o 4,7% (116 156).

Praca socjalna	2011 *(rok oceny)	2012 *(prognoza)
Liczba rodzin	39 950	42 185
Liczba osób w rodzinach	110 947	116 156

Źródło: Opracowanie własne ROPS na podstawie oceny zasobów pomocy społecznej.

Instytucje pomocy społecznej

Na podstawie danych jakie napłynęły do Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej zinventaryzowane zostały zasoby instytucjonalne pomocy społecznej zlokalizowane w gminach województwa świętokrzyskiego. Zasoby instytucjonalne pomocy społecznej obejmują:

- 102 ośrodki pomocy społecznej w tym: 71 ośrodków pomocy społecznej (gminy wiejskie), 26 miejsko – gminnych ośrodków pomocy społecznej, 4 miejskie ośrodki pomocy społecznej oraz miejski ośrodek pomocy rodzinie dla m. Kielce,
- 1 dom pomocy społecznej o zasięgu gminnym. Dom ten rozpoczął swoje funkcjonowanie w roku 2012. Jest on zlokalizowany w miejscowości Pęcławice Górne, gmina Bogoria. Organem prowadzącym jest samorząd gminny. Dom ten posiada 34 miejsca w tym 30 przeznaczonych dla osób w podeszłym wieku oraz 4 miejsca dla osób przewlekle somatycznie chorych,
- 75 ośrodków wsparcia w tym: 26 środowiskowych domów samopomocy, 4 dzienne domy pomocy, 18 noclegowni, schronisk i domów dla bezdomnych, 3 kluby samopomocy,
- 7 rodzinnych domów pomocy,
- 6 mieszkań chronionych,
- 4 centra integracji społecznej,
- 12 klubów integracji społecznej,
- 25 warsztatów terapii zajęciowej,
- 25 klubów seniora,
- 6 uniwersytetów trzeciego wieku.

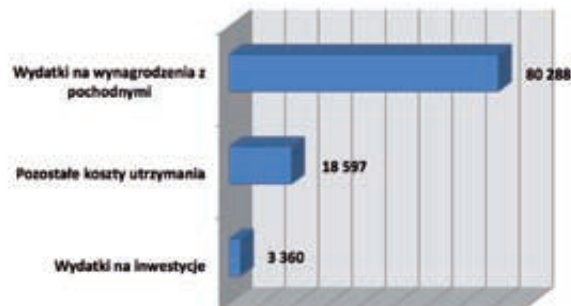
Kadra ośrodków pomocy społecznej

W 2011 roku w ośrodkach pomocy społecznej na terenie województwa świętokrzyskiego zatrudnionych było 2 460 osób, w tym:

- 155 osób na stanowiskach kierowniczych,
- 728 osób na stanowiskach administracyjnych,
- 734 osoby na stanowiskach pracowników socjalnych,
- 843 osoby na innych stanowiskach.

Koszty prowadzone i utrzymania ośrodków pomocy społecznej

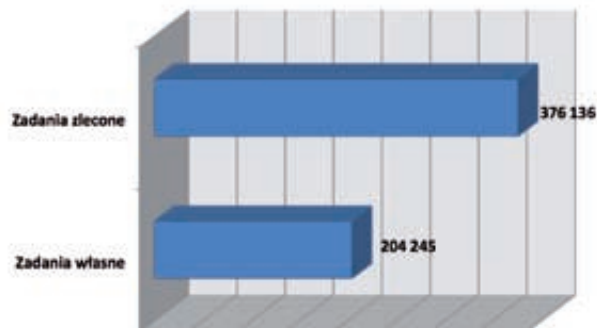
Roczny koszt prowadzenia i utrzymania ośrodków pomocy społecznej w województwie świętokrzyskim, wykazany w ocenie zasobów pomocy społecznej w 2011 rok, wyniósł 102 319 000 zł. W skład w/w kwoty wchodziły wydatki na inwestycje, wydatki na wynagrodzenia z pochodnymi oraz pozostałe koszty utrzymania. W strukturze tych kosztów dominują wydatki na wynagrodzenia z pochodnymi.

Źródło: Opracowanie własne ROPS na podstawie oceny zasobów pomocy społecznej.

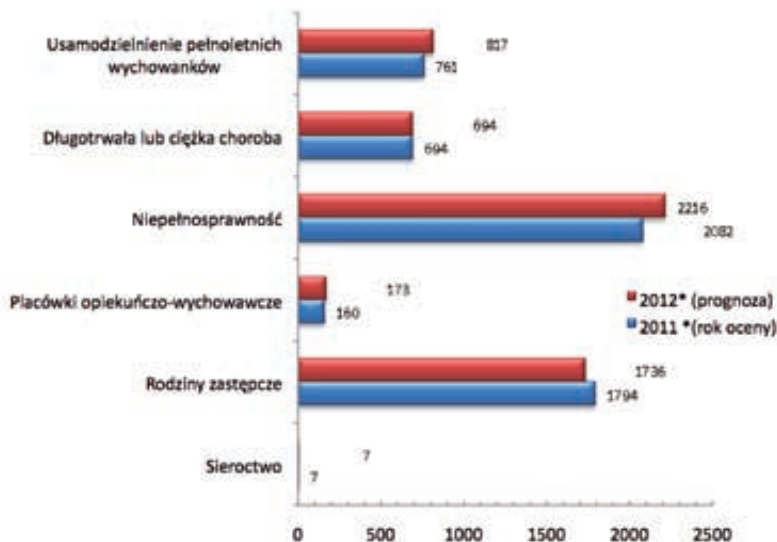
Środki finansowe gmin na zadania własne i zlecone w obszarze pomocy społecznej

W ramach finansowania zadań własnych w obszarze pomocy społecznej w 2011 roku ośrodki pomocy społecznej z regionu świętokrzyskiego wydatkowały kwotę 204 245 000 zł. Obok zadań własnych, gminy zobowiązane są do wykonywania zadań zleconych z zakresu administracji rządowej i finansowanych z budżetu państwa. W 2011 roku łączna kwota środków finansowych na realizację zadań zleconych wynosiła 376 136 000 zł.

Źródło: Opracowanie własne ROPS na podstawie oceny zasobów pomocy społecznej.

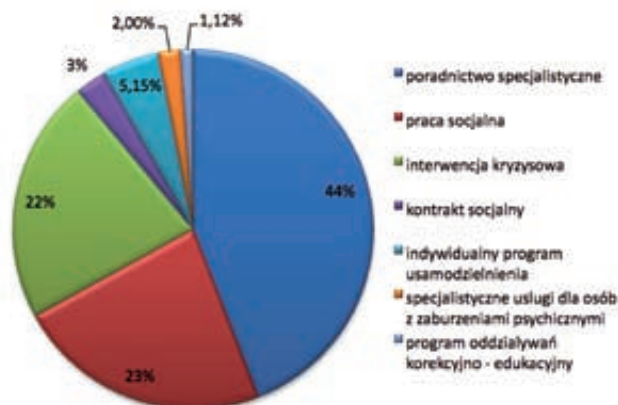
Zarówno w 2011 roku, jak i wg prognoz również w 2012 roku najwięcej świadczeń przyznano bądź zostanie przyznanych osobom niepełnosprawnym - odpowiednio 2082 osób otrzymało taką pomoc w 2011 roku. Natomiast szacuje się, że w 2012 roku liczba ta wzrośnie do poziomu 2216 osób. Prawie 1800 osobom w 2011 roku przyznano pomoc z tytułu umieszczenia w rodzinie zastępczej.

Ocena pomocy społecznej samorządów powiatowych

Źródło: Opracowanie własne ROPS na podstawie oceny zasobów pomocy społecznej.

Wybrane usługi pomocy społecznej prowadzone przez powiat

Źródło: Opracowanie własne ROPS na podstawie oceny zasobów pomocy społecznej.

Dominujące usługi pomocy społecznej realizowane przez samorządy powiatowe to: poradnictwo specjalistyczne, praca socjalna oraz interwencja kryzysowa. Poradnictwo specjalistyczne stanowi 44% realizowanych usług, 23% usług świadczonych przez pcp, to praca socjalna, a 22% stanowi interwencja kryzysowa.

Institucje pomocy społecznej w powiatach.

W regionie funkcjonuje 13 powiatowych centrów pomocy rodzinie oraz na terenie miasta Kielce (powiat grodzki) Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie realizujące zadania samorządu powiatu z zakresu pomocy społecznej. Inne jednostki organizacyjne pomocy społecznej o zasięgu powiatowym funkcjonujące w województwie to:

34 domy pomocy społecznej w tym: 12 dla przewlekłe psychicznie chorych, 8 dla niepełnosprawnych intelektualnie, 1 dla niepełnosprawnych fizycznie, 7 dla przewlekłe somatycznie chorych, 6 dla osób w podeszłym wieku.

- 15 ośrodków wsparcia
- 5 środowiskowych domów samopomocy
- 5 dziennych domów pomocy
- 21 rodzinnych domów dziecka
- 9 mieszkań chronionych

Kadra PCPR

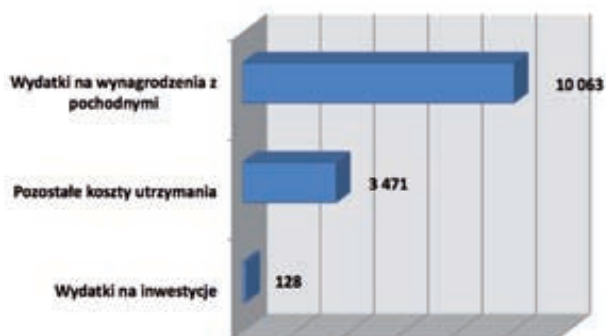
Na dzień 31 XII 2011 roku w powiatowych centrach pomocy rodzinie na terenie województwa świętokrzyskiego zatrudnionych było 390 osób. Z czego:

- 71 osób na stanowiskach kierowniczych,
- 134 osoby na stanowiskach administracyjnych,
- 75 osób na stanowiskach pracowników socjalnych,
- 110 osób zatrudnionych na innych stanowiskach.

Koszty prowadzenia i utrzymania powiatowych centrów pomocy rodzinie

Roczny koszt prowadzenia i utrzymania powiatowych centrów pomocy rodzinie w województwie świętokrzyskim,

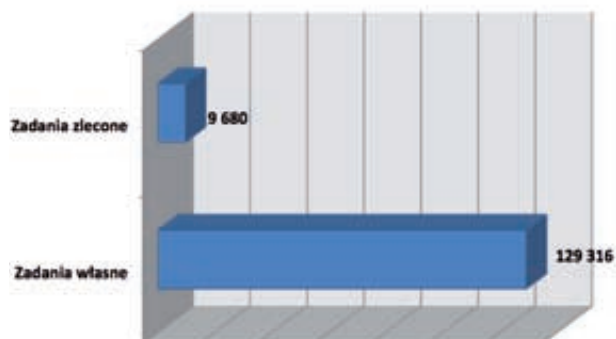
wykazany w ocenie zasobów pomocy społecznej w 2011 roku, wyniósł 13 662 000 zł. W skład w/w kwoty wchodziły wydatki na inwestycje, wydatki na wynagrodzenia z pochodnymi oraz pozostałe koszty utrzymania. W strukturze tych kosztów dominują wydatki na wynagrodzenia z pochodnymi.

Źródło: Opracowanie własne ROPS na podstawie oceny zasobów pomocy społecznej.

Środki finansowe w powiatach na zadania własne i zlecone w obszarze pomocy społecznej

W ramach finansowania zadań własnych w obszarze pomocy społecznej w 2011 roku powiatowe centra pomocy rodzinie naszego regionu wydatkowały kwotę 129 316 000 zł. W 2011 roku łączna kwota środków finansowych na realizację zadań zleconych wynosiła 9 680 000 zł.

Źródło: Opracowanie własne ROPS na podstawie oceny zasobów pomocy społecznej.

Raport z oceny zasobów pomocy społecznej województwa świętokrzyskiego 2011 rok znajduje się na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego, Województwa Świętokrzyskiego, www.sejmik.kielce.pl w zakładce informacja z departamentów-regionalny ośrodek polityki społecznej - obserwatorium integracji społecznej - badania - analizy - raporty.

Problem ubóstwa – analiza zjawiska w województwie świętokrzyskim

Ostatnia dekada to znaczący rozwój Polski, jednak nie wszyscy obywatele są beneficjentami tych pozytywnych zmian. Znaczna część społeczeństwa boryka się z problemem ubóstwa. Problem ten ma charakter przyczynowo – skutkowy. Wzrost ilościowy i jakościowy ubóstwa polega na wzajemnym oddziaływaniu na siebie przyczyn i skutków naprzemiennie. Zasięg ubóstwa determinowany jest szeregiem czynników społeczno – ekonomicznych takich, jak m.in.: długotrwałe bezrobocie, wielodzietność, niski poziom wykształcenia, zamieszkiwanie na wsi lub małej miejscowości dotkniętej strukturalnym bezrobociem, niskie płace, samotne rodzicielstwo. Zjawisko ubóstwa dotyka nie tylko osoby, które na skutek różnych zdarzeń losowych znalazły się w trudnej sytuacji materialnej, ale także i te, które pracują i zarabiają. To właśnie ubóstwo jest jedną z przyczyn występowania innych negatywnych zjawisk społecznych izolujących i marginalizujących społeczność. Są to: alkoholizm, przemoc domowa, bezdomność. Województwo świętokrzyskie znajduje się w grupie województw, którego mieszkańcy bardziej niż w innych częściach kraju zagrożeni są ubóstwem.

Departament Badań Społecznych i Warunków Życia Głównego Urzędu Statystycznego cyklicznie opracowuje na podstawie badań budżetów gospodarstw domowych raport dotyczący ubóstwa w Polsce. Przy obliczaniu zasięgu ubóstwa obiektywnego GUS uwzględnia następujące granice ubóstwa: relatywną tj. 50% wydatków ogółu gospodarstw domowych, ustawową tj. kwotę, która zgodnie z obowiązującą ustawą o pomocy społecznej uprawnia do ubiegania się o przyznanie świadczenia pieniężnego z pomocy społecznej, minimum egzystencji tj. uwzględniająca jedynie te potrzeby, których zaspokojenie nie może być odłożone w czasie, a kon-

sumpcja niższa od tego poziomu prowadzi do biologicznego wyniszczenia.

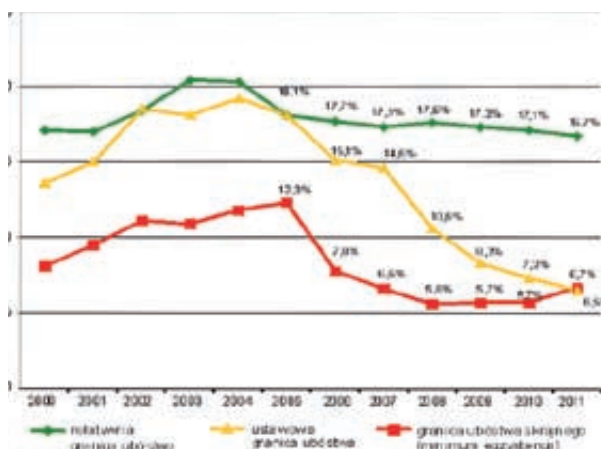
W 2011 roku odnotowano w Polsce wzrost poziomu zagrożenia ubóstwem skrajnym. Odsetek gospodarstw domowych żyjących poniżej granicy minimum egzystencji (obliczanego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych) wzrósł o 1% w stosunku do roku 2010 i wyniósł 6,7%. Najbardziej niekorzystne zmiany dotyczące zagrożenia ubóstwem skrajnym dotknęły gospodarstwa domowe rolników (wzrost o 4,2% w stosunku do 2010 r.). odnotowano również pogorszenie sytuacji gospodarstw domowych rencistów (wzrost odsetka gospodarstw żyjących poniżej minimum egzystencji o 3,4%).

Analizy Głównego Urzędu Statystycznego wskazują na systematyczny spadek wskaźnika zagrożenia ubóstwem mierzonego według ustawowej granicy ubóstwa. Przyczyny takiego stanu rzeczy należy upatrywać w fakcie, iż od 2006 roku nie zmieniła się nominalna wartość progów interwencji socjalnej a tym samym wartość granicy ubóstwa. Od 1 października 2012 roku zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2012, obowiązują nowe zweryfikowane kryteria dochodowe: dla osoby samotnie gospodarującej – 542 zł, dla osoby w rodzinie – 456 zł.

Według danych GUS w województwie świętokrzyskim obserwujemy nieznaczny wzrost ubóstwa skrajnego. Odnotowano spadek wartości ubóstwa obiektywnego mierzonego według relatywnej oraz ustawowej granicy ubóstwa. Jednakże województwo świętokrzyskie znajduje się wśród czterech województw, których mieszkańcy w największym stopniu dotknięci są problemem ubóstwa.

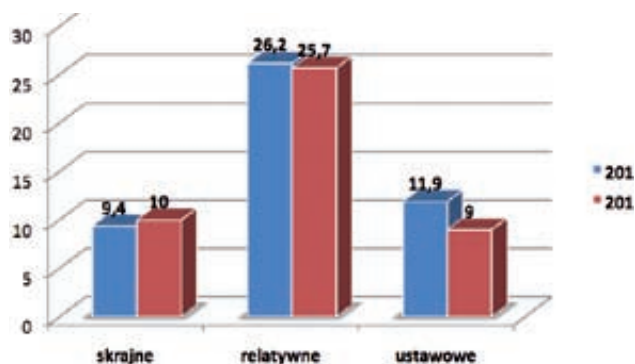
Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej Urzędu Marszałkowskiego analizując wewnętrzne zróżnicowanie

Ubóstwo w Polsce w latach 2000-2011

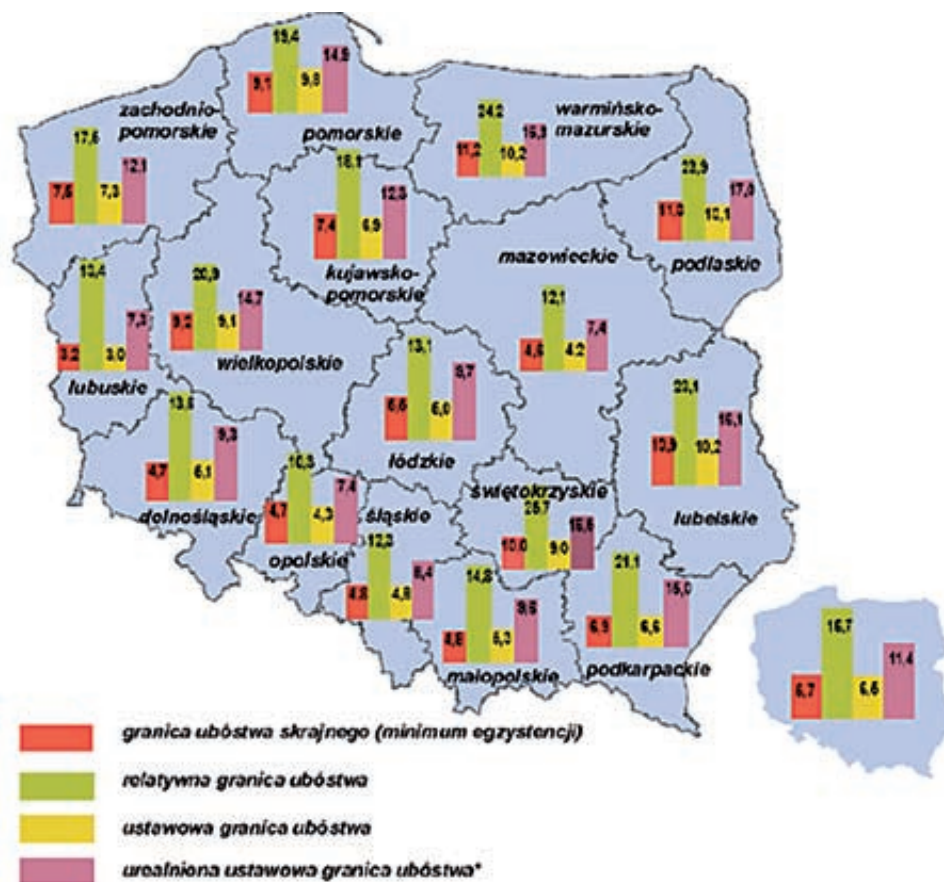
Źródło: Raport „Ubóstwo w Polsce w 2011”. GUS

Stopa ubóstwa skrajnego, relatywnego oraz ustawowego w województwie świętokrzyskim w latach 2010-2011

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Przestrzenne zróżnicowanie ubóstwa w Polsce wg województw w 2011 r.

Źródło: Raport „Ubóstwo w Polsce w 2011”. GUS

Zagrożenie ubóstwem w powiatach woj. świętokrzyskiego wg. indeksu ubóstwa

L.p.	Powiat	Stopa bezrobocia	Długotrwale bezrobotni	Przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto	Dochody i wydatki JST na 1 mieszkańca	Współczynnik pauperyzacji	Indeks rodzin wielodzietnych	Indeks rodzin niepełnych	Zmienna syntetyczna
1.	buski	8,6	31,0	12,1	11,5	12,5	15,4	9,5	14,4
2.	jędrzejowski	13,6	43,6	1,4	13,0	11,7	9,6	7,8	14,4
3.	kazimierski	12,5	41,9	13,8	15,0	10,1	18,8	5,2	16,8
4.	m. Kielce	10,0	34,2	1,0	1,0	8,0	9,7	15,1	11,3
5.	kielecki	18,7	29,8	11,9	11,6	14,0	11,6	7,6	15,0
6.	konecki	22,7	35,1	10,1	14,0	14,3	3,5	6,3	15,1
7.	opatowski	21,2	48,8	11,1	11,3	12,0	7,6	4,4	16,6
8.	ostrowiecki	20,8	35,2	9,1	13,9	9,3	5,3	5,5	14,2
9.	pińczowski	9,4	36,5	8,6	12,4	8,7	11,4	7,9	13,6
10.	sandomierski	12,7	37,6	2,2	0,5	16,5	8,3	4,9	11,8
11.	skarżyski	25,7	36,4	8,6	14,6	10,8	5,7	10,9	16,1
12.	starachowicki	17,2	32,0	12,1	13,3	10,5	8,7	11,8	15,1
13.	staszowski	12,5	22,8	2,1	4,9	12,6	7,7	9,9	10,4
14.	włoszczowski	14,0	37,8	7,6	11,5	11,0	10,8	7,8	14,4
15.	województwo	15,7	36,0	8,0	10,6	11,6	10,8	7,8	14,4

Źródło: Badanie własne. ROPS-OIS

ubóstwa w województwie świętokrzyskim zrealizował w br. projekt badawczy, którego celem było określenie skali ubóstwa relatywnego w powiatach regionu. Aby dokonać wielowymiarowej analizy ubóstwa zbudowano również indeks ubóstwa, poprzez który dokonywana jest analiza przestrzennego zróżnicowania ubóstwa na poziomie powiatów.

Analizując wskaźnik ubóstwa relatywnego przyjęto, iż zagrożone ubóstwem uważa się osoby żyjące w gospodarstwach domowych, których dochód netto jest niższy od granicy ubóstwa ustalonej na poziomie 60% mediany dochodu netto w Polsce. Według GUS w 2011 roku mediana miesięcznego dochodu netto na 1 osobę w gospodarstwie domowym w Polsce, wyniosła 1272,00 zł. Zatem przyjęta granica ubóstwa w badaniu wyniosła 763,20 zł. Poniższa tabela przedstawia odsetek respondentów wskazujących dochody netto na osobę w gospodarstwie domowym poniżej przyjętej granicy ubóstwa w ujęciu powiatowym.

Stopa ubóstwa relatywnego w powiatach woj. świętokrzyskiego w 2012 r.

Powiat	Wskaźnik zagrożenia ubóstwem
buski	10,64%
jędrzejowski	35,23%
kazimierski	62,86%
kielecki	25,24%
m.Kielce	15,89%
konecki	28,75%
pińczowski	24,44%
opatowski	5,66%
ostrowiecki	37,50%
sandomierski	14,47%
skarżyski	20,51%
starachowicki	34,41%
staszowski	38,57%
włoszczowski	23,40%
województwo świętokrzyskie	26,20%

Źródło: Badanie zrealizowane przez EU – Consult na zlecenie UMWS

W województwie świętokrzyskim obserwujemy znaczne zróżnicowanie przestrzenne stopy ubóstwa relatywnego. Najbardziej zagrożonym powiatem według tego pomiaru jest powiat kazimierski, a następnie staszowski oraz ostrowiecki.

Indeks Ubóstwa

Do zbudowania indeksu ubóstwa według metody porządkowania liniowego z zastosowaniem bezwzorcowej metody wyznaczania zmiennej syntetycznej wybrane zostały następujące wskaźniki ekonomiczne i pozaekonomiczne: stopa bezrobocia rejestrowanego, odsetek osób długotrwale bezrobotnych, przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto, dochody samorządów gminnych w przeliczeniu na 1 mieszkańca, współczynnik pauperyzacji tj. (odsetek osób korzystających z pomocy społecznej do liczby mieszkańców), liczba

osób w rodzinach wielodzietnych pobierających świadczenia z pomocy społecznej, liczba osób w rodzinach niepełnych pobierających świadczenia z pomocy społecznej. Na podstawie w/w zmiennych diagnostycznych opracowano zmienną syntetyczną zagregowaną według powiatów województwa świętokrzyskiego. Analiza zmiennej syntetycznej pozwoli na obserwację dynamiki zjawiska ubóstwa mierzonego metodą porządkowania liniowego.

Średnia wartość zmiennej syntetycznej dla województwa świętokrzyskiego wyniosła 14,4 to jest o 3,3 wyższa w stosunku do średniej zmiennej syntetycznej wyliczonej w oparciu o identyczne zmienne diagnostyczne dla kraju. Analizując wewnętrzne zróżnicowanie ubóstwa w województwie świętokrzyskim przy zastosowaniu metody porządkowania liniowego obserwujemy, iż najwyższe wartości zmiennej syntetycznej występują w powiatach: kazimierskim, opatowskim oraz skarżyskim. Trzy powiaty: buski, jędrzejowski oraz włoszczowski osiągnęły wartość średniej zmiennej syntetycznej wyliczonej dla województwa. Najmniejsze wartości zmiennej syntetycznej występują w powiecie: staszowskim, oraz mieście Kielce. Rozpiętość między obserwowaną najniższą, a najwyższą wartością zmiennej syntetycznej jest większa niż 60%.

Ważne !!!

Analiza problemu ubóstwa z uwzględnieniem sytuacji społeczno – demograficznej województwa świętokrzyskiego pozwala na określenie przyczyn tego zjawiska w województwie świętokrzyskim. Są to m.in.:

- niski stopień urbanizacji,
- wysoka stopa bezrobocia,
- przeciętny dochód na jednego mieszkańca poniżej średniej krajowej,
- znaczący odsetek osób pracujących w rolnictwie,
- rozdrobnienie gospodarstw rolnych.

W nowo przyjętej Strategii Unii Europejskiej Europa 2020 podstawowymi instrumentami realizacji celów są m.in.: inicjatywy przewodnie realizowane na poziomie UE, państw członkowskich, władz regionalnych i lokalnych. Jedną z nich jest Europejski program walki z ubóstwem zapewniający spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną poprzez pomoc osobom biednym i wykluczonym oraz umożliwienie im aktywnego uczestniczenia w życiu ekonomicznym i społecznym. Strategia Europa 2020 określa, iż w kontekście celu ograniczania ubóstwa i wykluczenia społecznego należy monitorować przede wszystkim trzy wskaźniki statystyczne: ubóstwo relatywne, wielowymiarową deprivację oraz gospodarstwa domowe borykające się z problemem bezrobocia.

Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej uwzględniając konieczność monitorowania zjawiska ubóstwa, corocznie analizuje przestrzenne zróżnicowanie ubóstwa w województwie świętokrzyskim. Począwszy od 2011 roku analiza ta oparta jest na opracowanym indeksie ubóstwa. Raporty z badań dotyczących problematyki ubóstwa zamieszczone zostały na stronie internetowej Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej.

Konsultacje Wojewódzkich Programów na lata 2012-2017: Przeciwdziałania Wykluczeniu Społecznemu oraz Pomocy Społecznej

Przyjęta w styczniu br. przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego Strategia Polityki Społecznej nakreśliła wizję oraz cele do realizacji w obszarze polityki społecznej w naszym regionie. Aby skutecznie realizować cele strategii koniecznym jest opracowanie dokumentów programowych, które wyznaczają zadania do realizacji w poszczególnych sferach polityki społecznej. Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w roku 2012 prowadził m.in. prace związane z opracowaniem na lata 2012-2017 Programów: Przeciwdziałania Wykluczeniu Społecznemu oraz Pomocy Społecznej. W bieżącym wydaniu Biuletynu OIS przedstawiamy schematy prezentujące cele główne i operacyjne projektów Programów.

Wojewódzki Program Przeciwdziałania Wykluczeniu Społecznemu na lata 2012-2017. (Projekt)

Świętokrzyski Program Pomocy Społecznej na lata 2012-2017 (Projekt)

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w dniu 29 sierpnia 2012 r. podjął Uchwałę Nr 1325/12 w sprawie konsultacji społecznych projektów w/w programów oraz uchwałę powołującą Zespół ds. konsultacji projektów WPPWS oraz ŚPPS. W skład Zespołu weszli przedstawiciele: samorządu województwa, samorządów powiatowych i gminnych, ośrodków pomocy społecznej, powiatowych centrów pomocy rodzinie, Wojewódzkiego Urzędu Pracy, Świętokrzyskiego Biura Rozwoju Regionalnego oraz Uniwersytetu im. Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Programy te stanowią swoiste mechanizmy współpracy ze społecznościami lokalnymi. Poprzez animację społeczną mogą stać się sprawdzoną metodą angażowania obywateli w sprawy publiczne. Poprzez konkretne działania w Programach sygnalizujemy konieczność zmian systemowych i „modelujemy” system pomocy społecznej. Programy adresowane są do samorządów gminnych i powiatowych, służb społecznych oraz organizacji pozarządowych, rodzin i osób dotkniętych i zagrożonych niekorzystnymi zjawiskami społecznymi, dzieci i młodzieży wymagającej pomocy wychowawczej i społecznej, osób starszych i przewlekle chorych zagrożonych wykluczeniem. Podstawowe założenia Programów to stworzenie rozwiązań umożliwiających pomoc i działania zapobiegające izolacji i marginalizacji mieszkańców naszego regionu znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej, a także wspierających osoby zagrożone wykluczeniem.

30 października odbyło się posiedzenie Zespołu ds. konsultacji projektów w/w programów. Dyskutowano nad ostatecznym kształtem zapisów. Członkowie Zespołu dokonali analizy części diagnostycznych, jak również wskazywali na elementy, które winny zostać uwzględnione w tych dokumentach. Członkowie Zespołu pozytywnie zaopiniowali zaproponowane w Programach cele oraz działania.

Projekty Programów są dostępne na stronie internetowej Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej.

Posiedzenie Zespołu ds. konsultacji projektów WPPWS oraz ŚPPS.

Barbara Jakacka - Green
Dyrektor
Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej

PR w pomocy społecznej - budowanie relacji z mediami

Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego – Obserwatorium Integracji Społecznej w ramach realizacji funkcji doradczej w dniach 6-7 listopada 2012 r. zorganizował pilotażowe szkolenie pn.: Budowanie relacji z mediami PR w pomocy społecznej”. Szkolenie skierowane było do kadry zarządzającej ops, pcpr, dps naszego regionu. Celem szkolenia był rozwój kompetencji związanych z kreowaniem pozytywnego wizerunku instytucji z uwzględnieniem specyfiki

działalności jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, nabycie umiejętności opracowywania strategii public relations oraz organizacji działań PR w instytucji.

Szkolenie było również okazją do zaprezentowania przez ROPS założeń wojewódzkich programów: Przeciwdziałania Wykluczeniu Społecznemu, Pomocy Społecznej oraz Oparcia Społecznego dla Osób z Zaburzeniami Psychicznymi.

Na zdjęciach: uczestnicy szkolenia podczas pracy warsztatowej

Oko w oko z mediami czyli: Pięć zasad zachowania w trudnej sytuacji

1 Przygotuj się. Nie stawaj przed kamerą z marszu. Wypisz na kartce wszystkie pytania, które mogą się pojawić, i postaraj się na nie odpowiedzieć. Zadawaj sobie szczególnie pytania trudne i te, których wolałbyś nigdy nie usłyszeć. Jeśli je „oswoisz”, nie wywołają już szoku kiedy rzeczywistość padną z ust dziennikarza.

2 Nie uciekaj. Ukrywanie się przed mediami robi bardzo złe wrażenie. Odważne stawienie czoła problemom zawsze jest lepsze niż paniczna ucieczka.

3 Zachowaj spokój. Nie jest to łatwe, gdyż sama obecność dziennikarzy i kamery jest stresująca. Nerwy są jednak bardzo widoczne. Żle wpływają na odbiór wypowiedzi. Żeby wypaść dobrze, mów wolno i wyraźnie. Nie podnoś tonu, spokojnie nabieraj powietrze. Bądź skoncentrowany. Patrz na dziennikarza i nadmiernie nie gestykuluj.

4 Nie odpowiadaj na pytania za wszelką cenę. Jeśli jakieś pytanie jest „ciosem poniżej pasa” albo sprawia ci poważny kłopot, nie odpowiadaj na nie. Zamiast tego powiedz, jak bardzo zaistniała sytuacja jest złożona i jak ciężko ją komentować.

5 Nie daj się sprowokować. Na ekranie dobrze sprzedają się emocje. Dlatego dziennikarze będą chcieli te emocje sprowokować za wszelką cenę. Podstawą sukcesu wywiadu jest jednak zachowanie spokoju od początku do końca. Na ataki odpowiadaj rozważnie i z pietyzmem. Na złośliwie komentarze reaguj racjonalnymi argumentami. Na zarzuty o niekompetencję odpowiadaj, mówiąc o innych sytuacjach świadczących o nienagannym podejściu do wykonywanej pracy.

Agata Olszyńska
w artykule zamieszczonym „Pracownik socjalny w terenie”
Nr 5 listopad 2011r.

Jak Samorząd Województwa rozwija region dla potrzeb osób niepełnosprawnych ...

Dostrzegając potrzeby osób niepełnosprawnych Samorząd Województwa realizuje zadania, które mogą być dofinansowane ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

W roku 2012 Sejmik Województwa Świętokrzyskiego określił zadania i wysokość ich dofinansowania. Z łącznej kwoty 3 428 114 zł na:

- roboty budowlane dotyczące obiektów służących rehabilitacji, w związku z potrzebami osób niepełnosprawnych, została przeznaczona kwota 1 332 592 zł
- koszty tworzenia i działania zakładów aktywności zawodowej - 1 945 522 zł
- zadania zlecane fundacjom oraz organizacjom pozarządowym – 150 000 zł. W bieżącym roku dofinansowanie do robót budowlanych otrzymali Wnioskodawcy:
- Gmina Działoszyce – na przebudowę i rozbudowę Gminnego Ośrodka Zdrowia w Działoszycach w celu prowadzenia rehabilitacji oraz przystosowania dla potrzeb osób niepełnosprawnych,
- „Caritas” Diecezji Kieleckiej – na modernizację pomieszczeń Ośrodka Zdrowia w Wiśniówce, gminie Masłów pod potrzeby osób niepełnosprawnych,
- Gmina Pierzchnica – na rozbudowę istniejącego budynku Ośrodka Zdrowia o podnośnik /windę/ przystosowany do przewozu osób niepełnosprawnych,

Ośrodek Zdrowia w Pierzchnicy: Szyb windy dobudowany do budynku, przystosowany do przewozu osób niepełnosprawnych

- Zakład Podstawowej Opieki Zdrowotnej w Jędrzejowie – na remont i dostosowanie pomieszczeń w celu zapewnienia realizacji świadczeń zdrowotnych z zakresu rehabilitacji leczniczej i społecznej dla osób niepełnosprawnych,

Pomieszczenie rehabilitacyjne w Zakładzie Podstawowej Opieki Zdrowotnej w Jędrzejowie

- Powiat włoszczowski – na przystosowanie pomieszczeń na potrzeby Punktu Konsultacyjno – Doradczego dla niepełnosprawnych mieszkańców powiatu włoszczowskiego,
- Samorządowy Zakład Podstawowej Opieki Zdrowotnej w Chęcinach - na rozbudowę, przebudowę związaną ze zmianą sposobu użytkowania istniejącej kondygnacji piwnic budynku przychodni – budowę dźwigu osobowego dla osób niepełnosprawnych,
- Powiat staszowski – na przystosowanie basenu rekreacyjnego oraz wybranych pomieszczeń nowo budowanego obiektu „Powiatowego Centrum Sportowego w Staszowie” do prowadzenia rehabilitacji ruchowej osób niepełnosprawnych,

Powiatowe Centrum Sportowe w Staszowie

- Fundacja „Dom Seniora” im. Sue Ryder w Pierzchnicy - na rozbudowę Domu Seniora w Pierzchnicy.

Na terenie naszego regionu funkcjonują dwa zakłady aktywności zawodowej w których w br. zatrudnionych jest łącznie 123 pracowników; w tym 88 ze znacznym stopniem niepełnosprawności.

Zakład Aktywności Zawodowej w Końskich, którego Organizatorem jest Polski Związek Niewidomych Okręg Świętokrzyski otrzymał dofinansowanie w wysokości **740 000 zł**, natomiast Zakład Aktywności Zawodowej w Stykowie, którego organizatorem jest powiat starachowicki otrzymał środki w wysokości **1 205 522 zł**.

Maszyna pralnicza zakupiona ze środków PFRON dla Zakładu Aktywności Zawodowej w Stykowie

Samochód przystosowany do przewozu osób niepełnosprawnych zatrudnionych w Zakładzie Aktywności Zawodowej w Stykowie zakupiony ze środków PFRON

Kolejnym ustawowym zadaniem Samorządu Województwa, realizowanym na rzecz niepełnosprawnych mieszkańców naszego regionu, są działania zlecane fundacjom oraz organizacjom pozarządowym z zakresu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych. Na ten cel przeznaczona została kwota **150 000 zł**. Przeprowadzone zostały dwie edycje konkursu ofert, w ramach których środki przeznaczono na następujące zadania:

1) organizowanie i prowadzenie szkoleń, kursów, warsztatów, grup środowiskowego wsparcia oraz zespołów aktywności społecznej dla osób niepełnosprawnych – aktywizujących zawodowo i społecznie te osoby. W ramach tego zadania wsparcie otrzymały:

- Polski Związek Niewidomych Okręg Świętokrzyski w Kielcach,
- Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji Społecznej FENIX w Kielcach,
- Stowarzyszenie Na Rzecz Dzieci i Młodzieży Niepełnosprawnej „RAZEM” w Piekoszowie,
- Caritas Diecezji Kieleckiej,
- Fundacja Na Rzecz Osób Niewidomych i Słabowidzących VEGA w Kielcach;

2) organizowanie i prowadzenie szkoleń, kursów i warsztatów dla członków rodzin osób niepełnosprawnych, opiekunów, kadry i wolontariuszy bezpośrednio zaangażowanych w proces rehabilitacji zawodowej lub społecznej osób niepełnosprawnych, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień dotyczących procesu integracji osób niepełnosprawnych w najbliższym środowisku i społeczności lokalnej, zwiększania ich aktywności życiowej i zaradności osobistej oraz niezależności ekonomicznej, podnoszenia umiejętności pracy z osobami niepełnosprawnymi, w tym sprawowania nad nimi opieki i udzielania pomocy w procesie ich rehabilitacji. W ramach tego zadania wsparcie otrzymały:

- Polski Związek Niewidomych Okręg Świętokrzyski w Kielcach,
- Fundacja Szansa Dla Niewidomych w Warszawie Tyflopunkt w Kielcach,
- Stowarzyszenie „Dobrze, że jesteś” w Sandomierzu,
- Fundacja na rzecz wspierania rodziny oraz dzieci i młodzieży „Fundacja z Uśmiechem” w Kielcach.

Do grudnia br. trwa realizacja zadań.

Dzięki działaniom podjętym przez Samorząd Województwa zwiększy się dostępność do budynków użyteczności publicznej dla osób niepełnosprawnych a aktywność organizacji pozarządowych przyczyni się do integracji środowisk.

Od lat Samorząd Województwa realizuje również Program Wyrównywania Różnic Między Regionami – obszar, dzięki któremu możliwe jest dofinansowanie zakupów sprzętu rehabilitacyjnego dla podmiotów prowadzących obiekty służące rehabilitacji m.in. zakłady opieki zdrowotnej, jednostki samorządu terytorialnego, państwowe uczelnie medyczne, organizacje pozarządowe. W roku 2011 w ramach programu dofinansowanie otrzymało 4 beneficjentów na łączną kwotę **66 439,29 zł**. Natomiast w 2012r. dofinansowanie w łącznej kwocie **522 742,13 zł** otrzymało 7 beneficjentów tj:

- Samorządowy Zakład Opieki Zdrowotnej w Pierzchnicy,
- Wojewódzki Szpital Zespolony w Kielcach,
- Zespół Opieki Zdrowotnej w Końskich,
- Zespół Opieki Zdrowotnej w Ostrowcu Świętokrzyskim,
- Świętokrzyskie Centrum Rehabilitacji w Czarneckiej Górze,
- Powiatowy Zakład Opieki Zdrowotnej w Starachowicach,
- Parafialny Oddział Akcji Katolickiej przy parafii św. Michała w Ostrowcu Świętokrzyskim.

Są to bardzo istotne sprawy dla osób niepełnosprawnych funkcjonujących w społecznościach lokalnych, gdyż ułatwiają im ich codzienne życie.

Plebiscyt „Świętokrzyski Anioł Dobroci 2012”

*„Przejdę przez ten świat tylko jeden raz.
Dlatego cokolwiek mogę zrobić dobrego
lub jakąkolwiek komukolwiek wyświadczyc
przysługę niech uczynię to teraz.
Niech tego nie odkładam ani nie zaniedbuję,
Bo nie będę szedł tą drogą nigdy więcej”.*

św. Paweł

Już po raz ósmy Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej zorganizował plebiscyt „Świętokrzyski Anioł Dobroci”. 25 października br. w Teatrze im. Stefana Żeromskiego w Kielcach, odbyła się uroczysta gala podczas której uhonorowano osoby szczególnie zaangażowane w niesienie pomocy innym.

Celem plebiscytu jest promowanie i wyróżnianie pracowników instytucji oraz organizacji działających w obszarze pomocy społecznej naszego regionu. Uroczysta gala była jednocześnie okazją do spotkania osób angażujących się zawodowo oraz społecznie w niesienie pomocy. Uroczystego wręczenia statuetki „Anioła Dobroci” wraz z nagrodą pieniężną oraz wyróżnień w plebiscycie w postaci przenośnych zestawów komputerowych dokonali Przewodniczący Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego Tadeusz Kowalczyk, Marszałek Województwa Świętokrzyskiego Adam Jarubas i Wicemarszałek Grzegorz Świercz.

Laureatem tegorocznego plebiscytu w kategorii indywidualnej został Antoni Bryła - Dyrektor Domu Pomocy Społecznej w Bejskach. Wyróżnienie specjalne w postaci laptopa otrzymał ks. kanonik Jan Mikos - Prezes Towarzystwa Pomocy im. Św Alberta w Skoszynie. W kategorii zespołowej wyróżnienie otrzymało Stowarzyszenie „Integracja” z Połańca, a nagrodę w postaci laptopa odebrała Prezes Stowarzyszenia Pani Joanna Dziedzic.

• Antoni Bryła – laureat plebiscytu

Od 23 lat piastuje stanowisko dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Bejskach podejmując liczne działania na rzecz integracji osób starszych i niepełnosprawnych ze społecznością lokalną poprzez umożliwienie im uczestnictwa w życiu publicznym. Jest propagatorem w społeczności lokalnej, pozytywnych postaw wobec osób niepełnosprawnych, promuje dobre praktyki w zakresie środowiskowych form wsparcia społecznego oraz integracji społecznej. Z dużym zaangażowaniem działa na rzecz rozwoju środowiskowych form wsparcia dziennego oraz usług opieki stacjonarnej dla osób z zaburzeniami psychicznymi oraz niepełnosprawnych intelektualnie. Poprzez swoje działania stara się zmienić mentalność społeczną wobec osób upośledzonych umysłowo i chorych psychicznie. Zorganizował kampanię informacyjną w środowisku lokalnym w celu przeciwdziałania wykluczeniu

społecznemu osób z zaburzeniami psychicznymi, a także propaguje idee więzi międzypokoleniowych. Pełni także funkcję Przewodniczącego Stowarzyszenia działającego przy DPS w Bejskach. Od lat jest organizatorem zawodów sportowych, spotkań integracyjnych i okolicznościowych z mieszkańcami innych DPS regionu świętokrzyskiego.

Wyróżnieni:

• ks. Jan Mikos

Jest inicjatorem budowy schroniska dla bezdomnych rolników. Schronisko istnieje już 20 lat. Tego typu placówka jest jedyna w województwie. Działalność schroniska pozwala na sprawowanie opieki nad osobami starszymi, chorymi, samotnymi i bezradnymi w zakresie poprawy ich warunków życia oraz opieki zdrowotnej i rehabilitacji.

• Stowarzyszenie Przyjaciół Osób Niepełnosprawnych „Integracja” w Połańcu.

Stowarzyszenie funkcjonuje od 2004r. wspierając działalność Warsztatu Terapii Zajęciowej w Połańcu. Członkowie Stowarzyszenia angażują się w organizowanie zbiórek publicznych na rzecz dzieci niepełnosprawnych potrzebujących pomocy. Ponadto Stowarzyszenie realizuje działania wspierające rozwój różnorodnych form aktywności zawodowej rozwijając tworzenie sieci powiązań pomiędzy obszarami pomocy społecznej i rynku pracy. Działania podejmowane przez Stowarzyszenie wpływają na uwrażliwienie społeczności lokalnej na sytuację osób wykluczonych społecznie. Przez lata Stowarzyszenie realizuje działania na rzecz integracji w środowisku lokalnym poprzez m.in.: organizację Spartakiad Osób Niepełnosprawnych, cyklicznych spotkań i pikników integracyjnych. Stowarzyszenie poprzez realizację projektu – POKL w ramach działania 7.3 „Inicjatywy lokalne na rzecz aktywnej integracji” aktywizuje uczestników Warsztatów Terapii Zajęciowej. Bezrobotne kobiety niepełnosprawne zostały włączone w projekt Stowarzyszenia „Niepełnosprawni - pełnosprawni w pracy”.

Uroczystość uświetnił recital akordeonowy w wykonaniu uczniów z Państwowej Szkoły Muzycznej im. Ludomira Różyckiego w Kielcach oraz spektakl teatralny „Mężczyzna wart zachodu” w reżyserii Piotra Szczerskiego.

Fotorelacja z uroczystej Gali Plebiscytu „Świętokrzyski Anioł Dobroci” 2012

Wręczenie statuetki laureatowi plebiscytu „Świętokrzyski Anioł Dobroci” 2012 r. Panu Antoniemu Bryle. Statuetkę wręcza Marszałek Województwa Świętokrzyskiego Adam Jarubas.

Gratulacje i kwiaty dla laureata plebiscytu dyrektora Antoniego Bryły przekazuje Barbara Jakacka – Green – dyrektor ROPS

Wręczenie wyróżnienia w kategorii indywidualnej dla ks. Jan Mikosa

Na scenie: Laureaci: nagrodzony Statuetką „Świętokrzyskiego Anioła Dobroci” Antoni Bryła – dyr.DPS w Bejskach, wyróżniony w kategorii indywidualnej – ks. Jan Mikos oraz reprezentująca wyróżniona w kategorii zespołowej Stowarzyszenie Przyjaciół Osób Niepełnosprawnych „Integracja” - Prezes Joanna Dziedzic, wraz z Przewodniczącym Sejmiku Tadeuszem Kowalczykiem, Marszałkiem Adamem Jarubasem, Wicemarszałkiem Grzegorzem Świerczem.

Ogólny widok teatru – w I rządzie od lewej strony: Adam Jarubas – Marszałek Województwa, Tadeusz Kowalczyk – Przewodniczący Sejmiku, Grzegorz Świercz – Wicemarszałek, Barbara Jakacka – Green - Dyrektor ROPS

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Władysław Kosiniak-Kamysz

Warszawa, dnia 21 października 2012 r.

"Człowieka należy oceniać nie po słowach,
lecz po czynach"
Teofrast

Pan
Adam Jarubas
Marszałek
Województwa Świętokrzyskiego

Pan
Grzegorz Świercz
Wicemarszałek
Województwa Świętokrzyskiego

Szanowni Państwo!

Bardzo dziękuję za zaproszenie na uroczyste rozstrzygnięcie Plebiscytu „Świętokrzyski Anioł Dobroci”. Zaplanowane obowiązki służbowe i podjęte zobowiązania uniemożliwiają mi skorzystanie z Państwa zaproszenia.

Podążanie drogą zyczliwości i miłości bliźniego to wielki trud, wiele wyrzeczeń oraz odpowiedzialność za obdarowanych pomocą i wsparciem. Są jednak osoby, dla których chęć niesienia pomocy - czy to spontaniczna, czy podyktowana sumieniem - to moralny obowiązek. Ta silna potrzeba ich szlachetnego serca owocuje skutecznymi działaniami, dzięki którym osoby obdarowane troską, ciepłem i serdecznością otrzymują cenne wsparcie podczas życiowych zawirowań.

Wszystkim, dla których nieustanna troska o ludzi znajdujących się w potrzebie jest naturalnym odruchem ich wielkiego serca, życzę dobrego zdrowia oraz satysfakcji i radości z bezinteresownej służby i pomocy niesionej bliźniemu.

Z przyzwyczajeniami

Władysław Kosiniak-Kamysz

OBSERWATORIUM INTEGRACJI SPOŁECZNEJ
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

WYDAWCA:

Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej
Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego
ul. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce
www.sejmik.kielce.pl
tel. 41 342 12 42

Koncepcja i redakcja:

Barbara Jakacka-Green – Dyrektor Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej

Zebranie materiałów i opracowanie:

Zespół Obserwatorium Integracji Społecznej

Skład: Pracownicy Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej

Zdjęcia: Archiwum Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej
Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego w Kielcach

Biuletyn – publikacja przygotowana w ramach realizacji projektu Koordynacja na rzecz aktywnej integracji
współfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Wydanie II/2012 r.

Nakład: 1000 egzemplarzy

Egzemplarz bezpłatny